

U ovom slučaju tuženik je taj koji nije ispunio svoju ugovornu obvezu (nije platio premije), pa je tužitelj imao pravo izjaviti da raskida ugovor. Odredba čl. 913. st. 3. ZOO-a sukladna je s općom odredbom čl. 124. ZOO-a. Ona daje pravo osiguratelju da raskine ugovor. U slučaju neplaćanja premije, osiguratelj može alternativno: a) izjaviti da raskida ugovor; b) zahtijevati od ugovaratelja osiguranja da izvrši svoju ugovornu obvezu, c) izvršiti prijebod dužne premije i naknade iz osiguranja odnosno ugovorene svote. Kada je u pitanju Ugovor o osiguranju naknadni primijereni rok koji se mora ostaviti drugoj strani je propisan i iznosi 30 dana, a isto tako je propisan oblik izjave, tj. - preporučeno pismo."

DOKAZ: - uvid u presudu VTS RH, posl. br. Pž-6216/09 od 4. veljače 2014, koja se prilaže;

„Točno je da je odredbom čl. 937. st. 4. ZOO propisano da će ugovor o osiguranju prestati po samom zakonu ako premija osiguranja ne bude plaćena u roku od godine dana od dana dospjeća. No, do ovakvog slučaja može doći jedino u slučaju ako ugovaratelj osiguranja nije premiju platio do dospelosti, a osiguratelj se nije koristio pravom na raskid ugovora zbog neplaćanja premije predviđene ovim člankom, niti je sudskim putem zahtijevao plaćanje premije, a nije nastupio osigurani slučaj zbog kojeg bi mogao nastupiti eventualni prijebod tražbina dužne premije i osigurnine.“

DOKAZ: - uvid u presudu VSRH, posl. br. Rev 1534/12 od 20. svibnja 2015, koja se prilaže;

Dakle, do raskida ugovora o osiguranju *ex lege* nije došlo iz razloga što tuženik nije proveo postupak otkazivanja ugovora o osiguranju propisan ZOO-om što znači da je ugovor, u trenutku plaćanja premije, bio na snazi i proizvodio je pravne učinke. Isto tako, niti tuženik nije raskinuo ugovor u trenutku plaćanja premije.

Slijedom navedenog, tužitelj postavlja sljedeće pravno pitanje:

2. U kojem trenutku nastaje obveza osiguratelja za isplatom osigurnine/naknade štete u slučaju kada je ugovoreno obročno plaćanje premije osiguranja?

VI Tužitelj smatra kako su postavljena pitanja važna, ne samo za odluku u sporu, već i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Također, stav drugostupanjskog suda u ovom predmetu odstupa od stava istoga suda u sličnom predmetu te je, kao takav, i suprotan stavu revizijskog suda, a kako to proizlazi iz dostavljenih odluka.

Isto tako, tužitelj smatra kako je odluka o postavljanom pravnom pitanju važna za razrješenje pitanja materijalnopravne prirode i pravnih posljedica vinkuliranja police osiguranja. Vinkulacija police osiguranja česti je pravni posao oko kojega, u praksi, postoje brojne dvojbe pa je stav revizijskog suda važan za pravnu sigurnost građana te osiguranje načela zakonitosti. Također, iz postavljenog pitanja br. 2. proizlazi kako je, također, praksa drugostupanjskog i revizijskih sudova različita, odnosno često u praksi dolazi do nejasnoća u kojem trenutku nastaje obveza osiguratelja za isplatom osigurnine/naknade štete ukoliko je ugovoreno plaćanje premije odjednom, odnosno u ratama mjesečnim obrocima).

VII Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da revizijski sud dopusti podnošenje revizije na